

Publicerad 2014-10-10 15:26 av Jan Widströmer

Som mina andetag

Så mycket föll
denna dag

först löven
som vore de
mina andetag

fast mera som frimärken
frankerande
asfaltens svärta,

tänkte sorgbrev i all hast,
tänkte allt känt
jag borde sagt eller sänt

men så föll jag själv
åter och åter igen
på eget grepp

som dessa gula glimtar
in i min egen svärta,

för sent,
sa ekot
av mitt fall
just så

Tog stöd mot en tall
för att inte falla till föga

öga mot öga
mitt nu mot då.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Widströmer med Poeter.se id #35648 innehar upphovsrätten